

universitātes avīze

IZNĀK KOPŠ 1922. GADA
25. SEPTEMBRA

Nº 6

ceturtdiena, 1995.gada 5.oktobris

**NEDEĻAS
ROZINĪTE**

"Universitāte ir apolitiska iestāde, kura balstās uz smadzeņu spēku, bet atvainojiet - man tagad jāsteidzas uz pirmsvēlēšanu sapulci..."
Kuluāros dzirdēta saruna

ĢEOGRĀFI DARĀ TĀ

Drīz studenti saņems stipendiju. Cits mazāk, cits vairāk. Kas vairāk, var laimē diet un lepoties radu, draugu un paziņu lokā. Ar šo to lepoties var arī ģeogrāfi, tas ir, Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes studenti. Tādi ir pašu vēlētais fakultātes Studentu padomes (FSP) darba augļi.

"Universitātes Avīze" no ģeogrāfu pulka Studentu padomē ievēlētā RITVARA EGLĀJA vēlējas uzzināt, kā tiks sadalītas stipendijas. Izrādās, tās lielums vēl var svārstīties no 8 līdz 12 latiem. Tālāk lai viņš stāsta pats.

Nekādas vienādošanas!

Pagājušā gada decembrī ievēlētā un februārī darbu sākusī FSP jau pavasarī pieņēma stipendiju nolikumu, ko apstiprināja fakultātes Dome. Tajā pirmoreiz LU vēsturē noteikts, ka stipendija ir tieši proporcionāla sekmēm, precīzāk, vidējai atzīmei sesijā pirms attiecīgā semestra. Tā panākts, ka viena aplam stingra pasniedzēja liktās atzīmes dēļ nav jāzaudē gandrīz pusstipendija.

(Turpinājums 2. lpp.)

ZIŅAS

Tā mēs svīnējam

27. septembrī Mazajā aulā notika LU 54. zinātniskās konferences plenārsēde, tāpat arī Minsteres universitātes balvu pasniegšana studentu zinātnisko darbu konkursa uzvarētājiem, prof. Voldemāra Zāģera stipendiju un studentu korporācijas Fraternitas Vanenica prēmiju pasniegšana. Visi šie pasākumi bija veltīti LU dibināšanas 76. gadskārtai. Konference pirmo reizi notiek septembrī, jo parasti tā ir februārī, un arī turpmāk tā vienmēr notiks Universitātes jubilejas priekšvakarā. Pavisam ir 53 sekcijas, un tajās izstrādāti ~ 250 referāti.

Pasniegt Minsteres Universitātes balvu (300 DM) bija ieradusies rektore Vaznas kundze. To saņēma Evija Švekere - par bakalaura darbu bioloģijā, Ineta Grīne - par maģistra darbu ģeogrāfijā un prof. V. Zelčs par šī darba vadīšanu, Olga Kudrova - par maģistra darbu informācijas un bibliotēku zinātnēs, Gundega Ose - par bakalaura darbu filoloģijā, Aija Kelpša - par maģistra darbu pedagoģijā. Iepriecinot, Vaznas kundze teica:

"Universitātes jubilejā pagājušajā gadā kļuva par tās Goda doktoru, tāpēc gribēju kaut ko dot tiem studentiem, kas beidz, vai vēl labāk, joprojām ir studenti. Es gribētu pateikties žūrijai par šo iespēju organizēt balvas pasniegšanu un arī studentiem par

viņu lielo zinātnisko veikumu. Ir padarīts liels darbs. Visas balvas saņēma tikai dāmas, bet Vaznas kundze izteica cerību, ka turpmāk būs iespējams tās pasniegt arī stiprā dzimuma pārstāvjiem.

Savukārt Valdemāra Zāģera stipendijas (255 \$) pasniedza sekojošiem studentiem: Gintam Trēziņam (II k.), Aivaram Puriņam (II k.), Zītai Ozoliņai (III k.), Signei Bāliņai (lektorei), Sandim Skreitulim (II k.), Andrim Stramkalam (III k.). Noslēdzot ceremoniju, LU rektors apsveica visus apbalvotos, sakot, ka viņus pazīst ne tikai Universitātē, Latvijā, bet arī citās valstīs. Pateicoties Vācijas universitātei, rektors pasniedza Vaznas kundzei piemiņas balvu un novēlēja šo smago grāmatu veiksmīgi aizvest mājās. Savukārt Vaznas kundze pateicās par viņai izrādīto draudzību un siltumu.

Plenārsēdē tika nolasīti trīs referāti: par ekonomisko izglītību Latvijā, par Latvijas zinātnisko darbu un tā nepieciešamību, un par Universitātes zināt-

INGMĀRA MARICA foto

Augšējā attēlā rektors J. Zaķis iepazīstina ar bijušo rektoru gleznu galeriju Senāta sēžu zālē, bet apakšējā attēlā prorektors prof. J. Krūmiņš pieņem jaunos mācību spēkus

ŠAJĀ NUMURĀ

- Informācija par ārzemju studijām - 2.lpp.
- Kas ir Studentu iniciatīvas fonds? - 2.lpp.

niskā darba veicējiem. Tā, piemēram, LU ir diezgan lielas problēmas ar pasniedzēju vecuma cenzu. Visjaunākie pasniedzēji ir Svešvalodu fakultātē, to vidējais vecums ir 49 gadi, bet visvecākie Pedagoģijas fakultātē - 70,2 gadi. Daudziem, praktiski gandrīz pusei, nav doktoru cenzu, un jāpieliek liels darbs, lai tie celtu savu kvalifikāciju. Tomēr visi ir noskaņoti optimistiski...

LIENE ZINKEVIČA

Daudzi no ekonomikas studentiem papildina korporāciju rindas. Daļa no viņiem ir izvēlējusies visjaunāko, skaitliski nelielo korporāciju *Fraternitas Vanenica*, kura ir dibināta 1947. gadā Minhenē un 1992. gadā uzsākusi darbību Latvijā. Šajā korporācijā līdz ar studentiem darbojas arī vairāki Ekonomikas fakultātes mācībspēki, kā arī citi Latvijā pazīstami ekonomisti un finansisti.

(Turpinājums 2. un 3.lpp.)

LAIKS UZ JUMTA

LU meteorologi vēsta. Otrdien vismaz nelieta, lai arī no agra rīta sildīja tikai +7°C, dienā varēja priecāties par visiem 13°C. Vējš it kā silts dienvidu, bet šaudījās no 3 līdz 9 m/s. Atmosfēras svārs 766mm

REKĀ

Noskanojot sevi veiksmei - tas ir vieglāk nekā tu domā

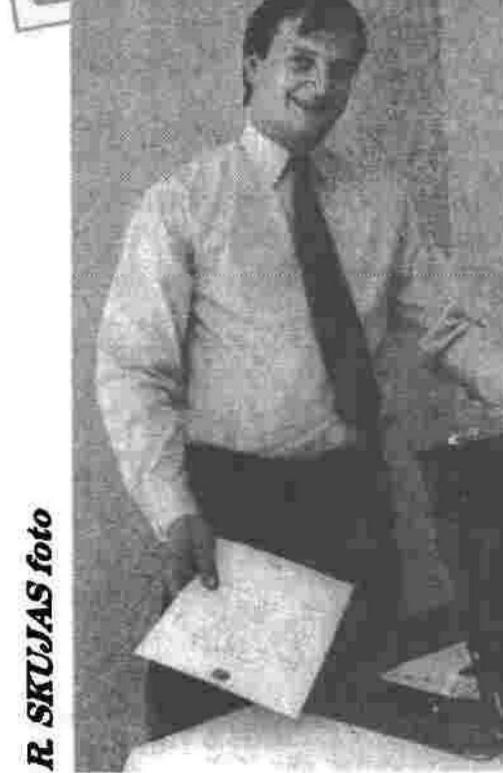
Tavs prāts darbojas kā kompjuters, un ir iespējams tā darbību ieprogrammēt veiksmei, ja zini pareizo veidu, kā uzrunāt pašam sevi.

Cilvēka smadzenes var veikt brīnumus, ja tikai ir pietiekoši stipra vēlme. Pirmkārt, tev jāaptur noliedzošas domāšanas veids, piemēram, "tam nav nozīmes", "es zināju, ka tas nederēs", "man nekad neveicas", "man nav talanta", "tā arī man vajadzēja", "es nespēju organizēt savu dzīvi". Ja nemitīgi sevi noliedz, zemapziņa noskaņo neveiksmei. Pētījumi pierāda, ka, beidzot lietot šos noliedzošos izteicienus, tie zaudē savu melno spēku jeb vienkārši mirst. Nākamais solis ir radīt jaunu pozitīvu programmu. Aizvieto negatīvos izteikumus ar pretējiem, piemēram,

↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘
jauku retrospektīvu. Gaisā virmoja pagātnes un kafijas patīkami aromāti. Pie atsevišķiem galdiem sēdēja vienas nozares speciālisti. Šampanieša glāzes skandinot un dziedot "Nevis slinkojot un pūstot", tika atklāta vakara oficiālā daļa. Tam sekoja tosti, kuros Universitāte tika sveikta šūpuļsvētkos, godināti mūžībā aizgājušie pedagogi un mīļi sveikti esošie mācītāji. Izskanot oficiālajai daļai, sarunas uzsāka pie viena galda sēdošie cilvēki.

UZSĀKTA KARJERA

Jānis Vaits
- cilvēks, kas bērnībā sapņojis kļūt par ugunsdzēsēju, milici un celtnieku,
- Apdrošināšanas akciju sabiedrības "Dukāts" valdes priekšsēdētājs.

"es varu paveikt visu, ko vēlos", "es pilnveidoju savus talantus ar katru dienu", "es zinu, ko vēlos sagaidīt no dzīves", "varu sasniegt mērķi". Šāda domāšana stiprina ticību sev.

Lai ieprogrammētu smadzeņu darbību veiksmei, jāapzinās domu ietekme uz dzīvi. Nav nekādas vajadzības jau iepriekš noliegt ikvienu darbību. Uzraksti visu noliedzošo, ko jebkad esi domājis par sevi. Uz otras lapas katram noliegumam pretstati apgalvojumu un atkārtoti to ikdienā.

Šādi rīkojoties, ar laiku pozitīvā programma kļūs dominējošā. Vecās problēmas izzudīs. Dzīves uzlabošanās kļūs iespējama, un tev sāks veikties.

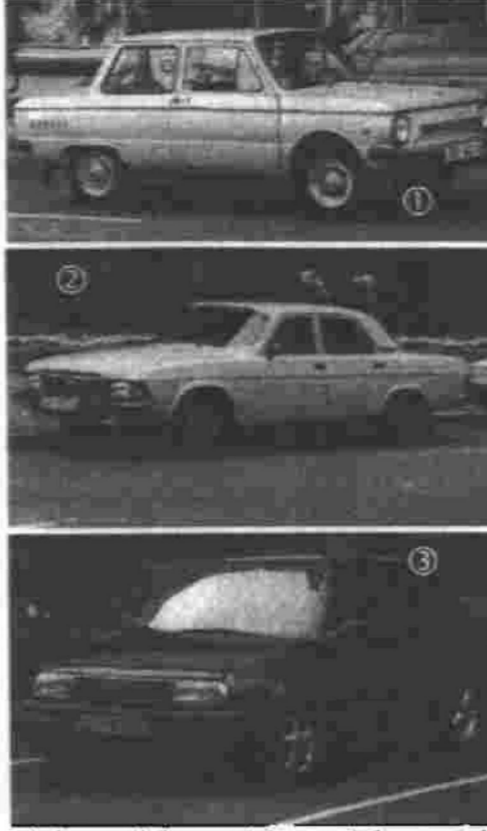
"National Enquirer"
No angļu valodas tulkojusi
ANDA LASE

↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘ ↙ ↘
Protams, kā jebkurā veterānu tikšanās reizē neizpalika garie atmiņu stāsti. Daudzi no šiem cilvēkiem LU mācījās grūtajos pēckara gados, bet arī toreiz netrūka romantikas, ziņģerīgu notikumu un nevēlota prieka par sekmīgi nokārtotām sesijām.

AGNESE SILAVA

Vēl kāda pieņemšana par godu LU jubilejai Rektora greznajā

KONKURSS

"CELĀ UZ REPO"!

1. Ar kuriem automobiļiem brauc LU vadība?

- a) 1 -2;
- b) 3 -4;
- c) Ar nevienu no redzamajiem.

2. Kas ir šis ietekmīgais jauniešs?

- a) "UA" darbinieks;
- b) Viesnīcas "METRAPOLES" bāra izmetējs;
- c) Francijas vēstnieka šoferis.

TEŅA NIGUĻA foto

3. Kas saistīts ar šīm kāpnēm?

- a) Pa tām nav kāpis Dānijas princis;
- b) Pa tām nedrīkst kāpt studiju laikā, lai beigtu studijas;
- c) Pa tām reiz klupis ievērojams politiķis un tās nosauktas viņa vārdā.

INGMARA MARICA foto

4. Ko jautā šiem LU vieslektoriem?

- a) Ar cik ballēm jūs vērtējat LU izglītības sistēmu?
- b) Kurš no jums pirmo reizi ir Latvijā?
- c) Kurš no jums vēlēties nākamo semestri pavadīt LU?

Konkursa 5. kārtas atbildes:

- 1. a) Studiju padomnieku centra vadītāja;
- 2. b) Rektora kungs;
- 3. a) LU Mazās aulas griestu rotājums;
- 4. b), c) Uz mājām pēc bioķīmijas lekcijām.

Konkursa 6.kārta ir pēdējā, lai noskaidrotu, kurš tad galu galā brauks uz Sāremā salu. Bet kas ir "Repo"? Saturieties! Konkursi būs vēl.

Konkursa rezultāti pēc 5. kārtas

Aija Šulte	- 16,5 p.
Gints Plivna	- 14,5 p.
Anrijs Tērauds	-13,5 p.
Juris Vēmanis	- 12,5 p.
Edīte Kalniņa	- 8,5 p.
Maris Eglīte	- 8 p.
Inese Kauķe	- 3 p.

No naiva sapņotāja līdz praktikam

-Mazliet par studijām...

Jau vidusskolas 11. klasē nolēmu, ka kļūšu par juristu. Kādā vidusskolas literatūras stundā spēlējām tiesu, kur es tēloju advokātu. Man tā lieta iepatīkās un sāku par to vairāk interesēties. Neviens tā īsti gan neticēja, ka es tikšu Universitātē, jo līdz tam mana iecerētā profesija bija celtnieks. Vispildgāk atmiņā palicis 1.kurss. Mums bija obligāti jābrauc strādāt kolhozos, kur arī parasti notika visādas ēvērgēlības.

- Kā jūs vērtējat LU gūtās zināšanas?

Es mācījos tikai 4 gadus, pēc īsā kursa. Pabeidzot studijas, likās, ka nu gan es visu zinu. Bet, kad jāsāk praktiski darboties un strādāt, tad šīs zināšanas izrādījās tikai teorija. Augsta līmeņa pedagogi manā laikā bija cilvēktiesību pasniedzēji Vēbers un Torgāns, manuprāt, tādi viņi ir arī vēl šodien. Pēc studijām ie-

stājos arī magistratūrā. Taču drīz sapratu, ka man tā būs tikai veltīga laika tērēšana. Manuprāt, daudzi vēlas iegūt šo magistra grādu vairāk diplomu, nevis jaunu zināšanu dēļ.

Kā sākas jūsu jurista karjera?

- Savā ziņā tā patiešām ir karjera. Jau beidzot Universitātē sāku strādāt par juristu. Tad pēc gada sākas darbs "Dukātā" Es strādāju nozarē, kas man patīk, protams, nebiju domājis, ka tik īsā laikā kļūšu par šīs akciju sabiedrības vadītāju. Ceru, ka ar to mana karjera nebeigsies, ka notiks arī tālāka virzība.

- Kā jūs domājat, kas ir noteicošais veiksmīgas karjeras izveidē?

- Visa pamatā ir darbs. Taču liela nozīme ir arī laimīgam gadījumam. Ja tu esi trapījies istā laikā un istā vietā, tad viss ir kārtībā. Jā, tu vari progresēt kā speciālists, taču, ja nav šī veiksmīgā gadījuma, tu vari tikt atstāts aiz starta līnijas.

- Kā esat mainījies pēdējos gados?

Studiju gados biju sapņotājs, ticēju cilvēkiem un viņu

teiktajam, varbūt biju pār/mazliet naivs. Tagad divos pēdējos gados esmu kļuvis praktiskāks, realitāte ir sagrāvusi daudzus no maniem sapņiem.

- Kādi ir jūsu hobiji, aizraušanās?

- Mana aizraušanās bija tautiskās dejas, kuras nu jau divus gadus esmu pametis novārtā. Vairākus gadus darbojos tautas deju kolektīvā "Kalve". Savā laikā darbojos arī "Universitātes Avīzē". Es atbildēju par finansiāliem jautājumiem. Brīžiem šķita, ka Universitātes vadībai tāda avīze vispār nav vajadzīga. Tā nav "Diena" vai "Vakara Ziņas", tā nevar caurskatīt skandālus vai risināt iekšējās problēmas. Es domāju, ka "Universitātes Avīzei" ir izveidojusies pašai sava seja, nopietns, akadēmisks virziens. Salīdzinot ar citu augstskolu avīzēm, tā ir līmenī.

Vai jūs nedomājat savu darbu apdrošināšanas jomā saistīt ar Universitāti? Piemēram, piedāvāt studentiem apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem?

- Es nezinu, vai studenti tajā

būtu ieinteresēti. Parasti jaunībā par tādām lietām nedomā. Pašlaik mūsu studenti ir diezgan lieli vienpatņi. Viņus vairāk interesē tieši macības vai balluki, studentiem pietrūkst sabiedriskās aktivitātes. Ārzmēs par šādiem apdrošinājumiem rūpējas studentu arodbiedrības.

Vai ir tāda dežive, kas jums pa šiem gadiem ir palīdzējusi strādāt un dzīvot?

- Tā drīzāk būtu atziņa, ka ar sūdzēšanos nav ko steigties. Vienmēr būs kāds, kuram ies daudz sliktāk nekā man.

ILZE BRŪVERE,
žurnālistikas specialitātes studente

